

при това да видя съвършено убедително
Българското на Българската Книжарница
Дружество, и най-сетне да мога да
покажа какво-то и гаданата и
годината съм фуба, на това
с много стоканство и с меръ да
река: нима отпущащи раба твоего...!

"Уверено съм, че и ти като мене не
даваш никакво значение на каквито и
да било ордени ~~и т.н.~~, а дълбоко ува-
жаваш погребата, както се прави чрез
ордени или чрез други отличия високо-
иманентни. Чрез сего имам много отно-
шение да се гордея, че ми се прави погреб
чрез Тебе във Върховния глава по оная
наша Франска Върх, за която във ресман
да посложа какво-то в законският си
години дорд и в идника в рска орду.
1862 на Стамбул-капи при бомбар-
диранието на Българо-ама Турциите.
Въ България часото не съм бил ресман
да убавя итиго особено, итиго значимено,
особено като покорих шурд и запланне
на основах орден и град. Бил. Книжарство
Дружество, и изуато до сего криво-итво
моя да продължи съществуванието
с изключително мое настояване
и грифа, както шатъра под моя редактура